ΕΝΑΝΤΙΑ στις παλιές ρυθμίσεις και τις νέες μεταρρυθμίσεις...

Ο χρόνος της κατάληψης είναι ο ελεύθερος εκείνος χρόνος που οι μαθητές μπορούν να κάνουν ό,τι δεν τους επιτρέπεται μια κανονική ημέρα. Μακριά από διάβασμα και απουσίες, μακριά από γονείς και καθηγητάδες, μακριά από μήντια και βιντεοπαιχνίδια, μακριά από πειθαρχία και αποβολές, οι μαθητές επιβάλλουν (παραμερίζοντας γονείς, καθηγητές και μπάτσους) τις δικές τους ανάγκες! **Και μόνο, γι' αυτό οι καταλήψεις αξίζουν. Γιατί λειτουργούν ως "σχολεία" συλλογικότητας και αλληλεγγύης κόντρα στην εξατομίκευση και τον ανταγωνισμό, ως "σχολεία" ανταρσίας και ανυπακοής κόντρα στην πειθαρχία της επίσημης εκπαίδευσης.** Ειδικά σήμερα, που το δημόσιο σχολείο λειτουργεί περισσότερο σα μαντρί για να μην κυκλοφορούν αδέσποτες οι τσιτωμένες εφηβικές ηλικίες, οι καταλήψεις δείχνουν το δρόμο. Το δρόμο τις αντίστασης σε προσπάθειες του κράτους να μειώσει και άλλο τα λεφτά που ρίχνει στο δημόσιο σχολείο, πετώντας το μπαλάκι στις τσέπες των μαθητών. Οι μαθητές να πληρώνουν τα βιβλία που διασπείρουν την ιδεολογία του συστήματος και καταστρέφουν μυαλά και συνειδήσεις; Οι μαθητές να πληρώνουν το πήγαινε-έλα από και προς το σχολείο που παίζει να βρίσκεται στου διαόλου την μάνα (λόγω συγχωνεύσεων); Από που κι ως που θα πληρώσουν οι μαθητές την κρίση που περνάει το εκπαιδευτικό σύστημα; Κι όταν λέμε κρίση εννοούμε ότι το δημόσιο σχολείο μπορεί να παράγει μαζικά πειθαρχημένους εργάτες και υποταγμένους υπηκόους αλλά το κράτος και τα αφεντικά θέλουν ακόμα και αυτή η παραγωγή πειθάρχησης και υποταγής να τους έρχεται φτηνότερη. Πόσο μάλλον που αυτό το έργο το έχουν αναλάβει σε μεγάλο βαθμό άλλοι θεσμοί εξουσίας όπως τα μήντια, **ενώ τώρα πια οι ιδεολογίες του συστήματος ξεχύνονται στα μούτρα μας και μας περικυκλώνουν από πολλές περισσότερες μεριές.**

Το εκπαιδευτικό σύστημα νοσεί λοιπόν. Ας το βοηθήσουμε να πεθάνει! Βάζοντας τους δικούς μας όρους όμως. Όχι μόνο δεν πρέπει οι μαθητές να δεχτούν καμία περαιτέρω οικονομική επιβάρυνση και καμία χειροτέρευση της ήδη ανυπόφορης καθημερινότητάς τους, αλλά πρέπει να απαντήσουν βάζοντας τα δικά τους επιθετικά αιτήματα. **Η επίκληση για δημόσια και δωρεάν παιδεία και η αποθέωσή της ως το μεγαλύτερο αγαθό δεν είναι τίποτα άλλο από την απόκρυψη του προφανούς: ότι πρόκειται για έναν τεράστιο λάκο με σκατά που κάθε χρόνο πνίγονται εκεί χιλιάδες μυαλά και χιλιάδες συνειδήσεις. Πίσω στο παλιό σχολείο; Ούτε με σφαίρες!** Το να μπλοκάρεις τον πιο αδύναμο κρίκο του εκπαιδευτικού συστήματος (το δημόσιο σχολείο δηλαδή) είναι ένα καλό πρώτο βήμα αφού μπορείς να πάρεις μια ανάσα και να μπορέσεις να σκεφτείς. Να σκεφτείς ποιες είναι οι δικές σου ανάγκες και να ψάξεις τρόπο να τις επιβάλλεις στο κράτος και τα αφεντικά. Απαιτώντας **κατάργηση των εξετάσεων και ελεύθερη και άνευ όρων πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση** καθώς μόνο έτσι μπορεί να καταργηθεί η ιδιωτική παιδεία (ποιος θα πληρώνει τσάμπα λεφτά στα φροντιστήρια αν δεν έχει το άγχος του βαθμού και το που θα περάσει;). Απαιτώντας **κατάργηση της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας** βάζοντας το ζήτημα του κλεμμένου χρόνου αφού μετά τη σχολική φυλακή μάς πετάνε στην αμέσως επόμενη που είναι η χακί φυλακή (ειδικά τώρα που θέλουν να αυξήσουν τη θητεία και παίζει πάλι το σενάριο για υποχρεωτική στράτευση στα 18). Απαιτώντας **κατάργηση των απουσιών** προκειμένου να επιλέγουν οι μαθητές σε ποιο μάθημα θα πηγαίνουν και σε ποιο όχι αφού αν το βασικότερο θετικό που προσφέρουν τα σχολεία είναι η κοινωνικότητα που αναπτύσσεται ανάμεσα στους νεολαίους (σε αντίθεση με την ψευτοκοινωνικότητα του facebook και το "ο καθένας μόνος του") τότε θα αναζητούμε κυρίως αυτή από τα σχολεία. Απαιτώντας την **παροχή από το κράτος όλων των απαραίτητων** όσον αφορά τη μετακίνηση, σίτιση και τον κάθε είδους απαραίτητο εξοπλισμό των μαθητών όπως τετράδια, τσάντες κλπ. Απαιτώντας (γιατί όχι;) **μαθητικό μισθό** γιατί αφού το σύστημα παράγει κατά πλειοψηφία τους αυριανούς πειθαρχημένους εργάτες, όσο πιο σύντομα συνειδητοποιήσουν οι μαθητές τη μελλοντική τους θέση και προσπαθήσουν να τη βελτιώσουν, τόσο το καλύτερο. Κάτι που αποκτά μεγαλύτερη σημασία σε καιρούς κρίσης και χτυπάει τη στρατηγική του συστήματος καθώς για να αναγκαστούν να δώσουν εκεί λεφτά πρέπει αναγκαστικά να κόψουν από κάπου αλλού -όπως το να απολύσουν μπάτσους και καραβανάδες ή να κόψουν τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς (χώρια που είναι και ένα πρώτο βήμα να ξεφύγουν οι μαθητές από την οικονομική εξάρτηση της οικογένειας).

Απαιτώντας τα πάντα γιατί όλα μας τα έχουν κλέψει και όλα μας ανήκουν.

...στις καταλήψεις γεννιούνται οι ανυπάκουες συνειδήσεις.

για επικοινωνία στο mail: *againstcp@gmail.com* ή στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤΟΠΙΑ.